

**Prædiken 5.s.e.p. 10.maj 2021 i Tybjerg
Kirke kl. 10:30:**

*Å, Gud, vær du min ånde
i dagens lyse bad!
Og lær min sjæl at bede,
at den kan blive glad.
Du, som omslutter tiden
og hvert et skridt, Du ser:
Vi, som gik skilte veje
er nu forsamlet her.*

*Lær os at bede, Herre,
og lægge synden bag.
Og tal med vores munde
i denne nye dag!
Hvad ville du, vor Herre,
fra rummets fjerne pragt,
på denne nære klode
med lys og mørkets pagt?*

*Er vi den glæde, Herre,
i rummets dybe sang,
den sjæl, som du har ønsket
af duft og stof engang?
Da er vi nære, Herre,*

*og skælver i dit smil:
Du ser, og vi ser ikke.
Du er, og vi er til.
Amen*

*Dette hellige evangelium skriver
evangelisten Johannes: Jesus sagde:
»Sandelig, sandelig siger jeg jer: Beder I
Faderen om noget i mit navn, skal han give
jer det. Indtil nu har I ikke bedt om noget i
mit navn. Bed, og I skal få, så jeres glæde
kan være fuldkommen. Sådan har jeg talt til
jer i billeder; der kommer en tid, da jeg ikke
mere skal tale til jer i billeder, men ligeud
forkynde for jer om Faderen. Den dag skal I
bede i mit navn, og jeg siger ikke til jer, at
jeg vil bede til Faderen for jer, for Faderen
selv elsker jer, fordi I elsker mig og tror, at
jeg er udgået fra Faderen. Jeg er udgået fra
Faderen, og jeg er kommet til verden; jeg
forlader verden igen, og jeg går til
Faderen.«*

[Johannesevangeliet 16,23b-28](#)

Amen

Nu vil jeg fortælle jer, hvad en præst jeg
kender har oplevet:

Hun får en opringning. I telefonen er en sygeplejerske fra en intensivafdeling. Hun beder præsten om at komme med det samme, fordi en ung kvinde på 22 år er blevet indlagt og befinder sig i en meget kritisk tilstand. Lægerne vurderer, at hun vil dø inden for det kommende døgn. Familien har ønsket at tale med en præst.

Min kollega tog straks afsted til sygehuset og mødte forældrene. Hun blev bedt om at bede en bøn for deres datter.

Det var slet ikke let for hende. Og ordene "din vilje ske" fra Fadervor kunne hun næsten ikke få over sine læber. Problemet var, at hun ikke ønskede at kvinden døde, men det var hvad der var ved at ske. Hun havde kun et ønske: at Gud greb ind og reddede den unge kvinde.

Derfor bad hun Gud om at helbrede den unge kvinde.

Inden præsten tog afsted, ville hun lige lyse velsignelsen over den syge unge kvinde inden hun tog derfra. Og i det øjeblik hun stod med hænderne løftet ved hendes

sengekant, udåndede hun. Gud greb ikke ind og helbredte hende.

Præsten kunne ikke forstå, hvorfor Gud ikke benyttede anledningen til at vise sin magt i den situation, hvor familien og flere speciallæger var til stede. Og det udløste en vrede hos hende.

Hun savnede et svar på, hvorfor Gud ikke greb ind. Senere er hun nået frem til den konklusion, at vi først får svar på den slags spørgsmål, når vi en dag skal stå ansigt til ansigt med Gud i hans rige.

Nogle gange oplever jeg, at mennesker prøver at se en mening med døden. Det lyder underligt, for egentlig er døden forbundet med adskillelse og sorg. Jeg har mødt mennesker, som forsøger at finde en mening i sorgen. Forstået på den måde, at det på en eller anden måde skal give mening at mennesket døde på det og det tidspunkt.

I min optik giver døden ikke mening, men det gør det liv vi har med hinanden.

Døden er et vilkår, som gør, at vi så vidt muligt skal forsøge at få vores liv sammen til at give mening.

...

Præsten bad om at Gud måtte gribe ind og redde den unge kvinde og kvinden døde. Men hvorfor siger Jesus så: "Beder I Faderen om noget i mit navn, skal han give jer det"?

Var det fordi præsten ikke bad i Jesu navn? Hvad er det i det hele taget at bede i Jesu navn? Det er at bede om, at Guds vilje må ske.

Præsten har selv fortalt mig, at hun i forbindelse med besøget på sygehuset sendte en stribe krav eller velmenende råd af sted til Gud om, at han skulle gøre det, som *hun* mente var det bedste for patienten.

Men at bede er ikke det samme som at overrække sin ønskeseddel til Gud. Bøn er heller ikke det samme som at indgå en handel af med Gud og love ham, at hvis han gør det for mig, som jeg gerne vil have, så vil jeg til gengæld love bod og bedring og

gøre noget for ham. Det er heller ikke at bede i Jesu navn.

Det er egentlig mærkeligt. For bøn er på den ene side det nemmeste i verden. Vi behøver ikke at formulere os på nogen speciel måde. Den erfaring har jeg gjort mange gange med konfirmander. De føler ofte, at bøn er noget ophøjet noget, som de ikke kan tage i deres mund. Men når vi får arbejdet lidt med emnet, er der som regel flere, som får lyst til at skrive en eller flere bønner, og nogle vil gerne læse dem højt til gudstjenester eller konfirmationen.

En bøn skal netop ikke være et eller andet uforståeligt. Den kan være lige som vi selv er. Den kan udtrykkes på alle mulige forskellige måder. *Der er ikke nogen facitliste.*

Vi må bede når som helst og hvor som helst. Vi kan bede ved at åbne munden og tale frit med Gud. Eller vi kan gøre det i stilhed. Så det at bede er i den forstand noget af det nemmeste i verden for et kristent menneske.

Men det kan være svært at bede i Jesu navn. "Beder I faderen om noget *i mit navn*, skal han give jer det. Indtil nu har I ikke bedt om noget i mit navn. Bed, og I skal få, så jeres glæde kan være fuldkommen."

At bede i Jesu navn er at *overlade sagen til ham*. Det er at sige "din vilje ske". Det er slet ikke så ligetil. For det er jo ikke sikkert, at Guds vilje er det samme som jeg – og sikkert også I – håber på/ønsker os?

Det gælder både, når unge mennesker bliver syge og dør – eller dør uden varsel, men kan også forekomme i mange andre tilfælde. Det ville være dejligt, hvis Gud kunne opfylde alle mine – og sikkert også jeres ønsker?

Da Jesus sad i Gethsemane Have skærtorsdag aften og vidste, hvilken lidelsesfuld død han skulle gennemgå, bad han om at blive fri, men sluttede sin bøn af med at sige: "...dog, ske ikke min vilje, men din".

Selv Jesus har prøvet at bede Gud om hjælp, men at få noget andet end det, som han bad om: han bad om at slippe, men fik i

stedet kræfter til at stå smerten igennem og kunne tilgive sine fjender.

Så Jesus fik ikke sit ønske opfyldt. Men han fik noget, der var langt større: Han fik kræfter til at stå det igennem. Og evigt liv hos Gud.

At bede til Gud er at bede til vores far i himlen. Jesus brugte ordet FAR 7 gange i løbet af det korte stykke, hvor han fortalte om bøn.

Forestil jer Gud som en far, der trøster og støtter os, når vi har brug for det og glæder sig med os, når vi er glade. Lad os minde hinanden om den helt særlige fornemmelse, det var, når vi som små kom stormende hen til en af vores forældre, når vi f.eks. kom grædende hjem. Bare styrte hen i deres arme og hulkende få fremstammet med få ord, hvad der var i vejen.

Sådan er det at bede i Jesu navn. Det er at kaste os ind i hans favn. Græde ud og bagefter overlade sagen til ham. For han er den, der ved bedst, hvad vi har brug for.

Amen.